

6. Nov. 1847

FAKTA

Dato:
6. Nov. 1847

Sidetæl:
Dagbog D, side 40

Dagbogens placering:
Den Hirschsprungeske Samling

Trykt udgave:
Ettore Rocca (red.): "Dagbog 9.
december 1846 - 15. april 1846" i
Bente Bramming, Hans Edvard
Nørregård-Nielsen og Ettore Rocca:
Længsel. Lundbye og Kierkegaard,
Århus 2013, s. 237-239; Jesper
Svenningsen (red.): Seks år af et liv.
Johan Thomas Lundbye - Dagbøger
om tro, skæbne, kunst og kærlighed,
København 2018, s. 491

TRANSSKRIFTION

Løverdag 6 November 47. Aften

Jeg har meldt mig til Altergang imorgen. Saa lad mig da i Alvor samle mine Tanker og fæste Blikket i sand Fortrydelse paa det Onde, jeg begik, ikke af Frygt for Straffen – ikke i Haab om Lønnen, jeg kunde faae, om jeg fik Evne til at bekæmpe det herefter. Lad mig, som Kierkegaard saa deiligt siger: lad mig, o Herre! ville Eet i Sandhed, det Gode! og derved stræbe efter Hjertets Reenhed!¹ Og naar jeg da imorgen forlader Kirken, lad det da være med den Tanke: jeg har min Opgave: at ville Eet i Sandhed! lad hvert mit Ord, mit hele Væsen være som dens, der veed det uden Bitterhed, at han staaer ene, skal udvikle, hvad der lever i ham, skal kunne leve med Glæde, selvom de Kjæreste berøvedes ham, – thi han har Opgaven i sit eget Indre: at ville det Gode i Sandhed! Lad mig gaa styrket fra Dit Bord, o Herre! styrket til den gode Strid, styrket til min jordiske Gjerning. Lad mig, tilfreds med min Lod, forvente, at Du ved Din Naade, vil lade mig voxe i Troen, i Villien til at gjøre det Gode – lad ingen ydre Tilfældighed vedstaa eller forstyrre mig, saa jeg taber Fatningen, lad mig gaa rolig og mild i enhver Strid mod Verden, og, mod de værste: i mit eget Indre. Ja, Herre! skjænk mig Din Naade og Lykke og Velsignelse til denne hellige Handling!

¹ Fra Søren Kierkegaards Opbyggelige Taler i forskjellig Aand, 1847.

2 November 1847.

Mere! see jeg vil rente ved Træens Lampe, indtil du fattedegder Videnskabens
i Jordeluet, og sender Bønden i min længselfulde Taare. — — seere —
Nei du fortæller Meder mig bedre, med bedre at træste og indtale min Stilling,
nær him i Brevet i dag siger: — Derfor, min egen Johaw! hos mig kom, dit
Læs Blomst indspringer make, som aabnbarer sig i et søligt. Nei, men
er der ikke kommet for dig, mens du selv var i Knop, see men du nu
veste indtil du selv er indfaldet make, og du gjen opbræer og gjenfæder både
for Himsten og den "Eriksblomst", du see skjönt og sjældent pleeres:
din Alder. — Sandelig! en meget Ord udenfor kunde komme mig tilgode,
i en forkunjt Periode, der her vel dette underlige Ord Rigtighed og Trøst:
sig, see jeg snar har Lære Taalmodighed og Opaffelse og fortæte hampligt,
selv der, hvor jeg træde, mine sidste Kræfter snart vare indtømte. Nu
kan jeg vel see herud, veligt arbeide, veligt gaa til Skole, thi jeg føler
mig støjket og modsat ved de few Ord. Kærligste Meder! Tak for den Kjærlig-
lighed! Gid: Himlen! Takket være Din, fordi: him forstod mig! —

Lørdag 6 November 47. Aften

Jeg har medt mig til Altingen i morgen. See lad mig da i Alvor samle
mine Tanker og første Bløkket i sand Fortrydelse fra det Ord, jeg begyde, ikke at
Trøst for Skuffen — ikke i Mæd om Lønnen, og kunde see, om jeg ikke Ende til et
bekæmpe det herfor. Lad mig, som Mærkegæd ene dertiligt sige: lad mig, i Mæd
vill et i Sandhed, dit Gude! og send stræbe efter Kjærligste Rætted! Og nær jeg
i morgen forlade Kirken, lad det der være med den Tanke: jeg har min Oppgave
at ville et i Sandhed! lad hvert mit Ord, mit hel Veru være som den, der
ved det uden B. tuden, at han stæde ene, skal indvile, hvad der lever i ham,
skal kunne leve med Gode, selv om de Kjærligste herunder ham, thi han har Oppgave
i sit eget Læde: at vill et Gude i Sandhed! Lad mig gaa støjket fra det Ord,
i Mæd! støjket til den gode Herd, støjket til min jerdike Gjening. Lad mig,
Hjelpes med min Lad, forænte, at du ved din Mæd, vil lade mig væg i Træen,
i Villen til at gise det Gude — lad mig give Tålmodighed vedtæn eller fortæte
mig, saa jeg take Talmøgen, lad mig gaa veligt og søjket i enhver Herd med
Nødud, og, med de første i mit eget Læde. Ja, Mæd! skjænk mig Din Mæd og
Løkke og Ulsiguden til denne hellyge Blændering!